

סוף שבוע
באילת

★ במלון
"מלכת שבא"
כולל סיסה
הלון וחזור ב-
"ארקיע" 115 ל"י
★ במלון "אואיס"
כולל סיסה הלון
וחזור ב"ארקיע"
— 95 ל"י
הרשמה: "ארקיע"
ת"א, טל. 614567

טוס "ארקיע" ל"מלכת שבא"

לפנה צ, אחה צ וכערב

מאדו-ברניי

בכתות קטנות למבוגרים

אנגלית, עברית, צרפתית, גרמנית, רוסית,
ערבית, ספרדית, איטלקית, פורטוגזית

קורסים מיוחדים לתלמידי תיכונסר תיכונסר ויסודיים
תל-אביב

נחלת-בנימין 2, טל. 56347 החלוק 27, טל. 69963

פוליסניקום

המכללה העברית

כיתות בוקר וערב
ב-12 לספטמבר

נפתחים קורסי ערב

גרפיקה

שימושית

שרטוט

בנין • מכונות

ארכיטקטורה (כולל עיצוב פנים וריהוט)

רדיו-אלקטרוניקה

כיתות הבוקר כוללות חכמה לבחינות הכנרות

פרטים והרשמה: 13-9, 20-17 במשרד ביה"ס

רחוב סמולנסקין 7 (מול השופרסל)

טכניכון

כיתות בוקר וערב
לאנסטרנים

בגרות ומוקדמות

נמשכת ההרשמה לבוגרי ט, י, יא
לכתות בוקר

החודש נפתחים קורסים חדשים — ערב
למועד הבחינות מרץ 1966

פרטים והרשמה 8-1 בבקר 4-8 בערב

תל-אביב
דרך פ"ת 44
מול בית הדך

חיפה
רח' בלפור 5
חול הטננין

תדרין

העולם הזה ממליץ מה לראות, לפי סדר
העדפויות הבא: ★★ — חובה לראות;
★ — רצוי לראות; ★ — אפשר לראות;
● אסור לראות.

מחזות

★ ★ **רביזור** (תיאטרון העונות) מחזהו
הקלאסי, הסאטירי של גוגול, על שחיתות
בעיר רוסית קטנה, מתורגם, מבויים, ומקוצר
בידי נסים אלוני, בחספת פומונים של חיים
חפר. מישחק מצויין של אבנר חזקיהו.
★ ★ **המגליה** (תיאטרון החמאס) קר
מדיה מוסיקאלית באידיש, על פי שירי
המגילה של איציק מאנגער, המעלים את
מגילת אסתר בצורה סולקלוריסטית, יהודית.
בימוי עשיר של שמואל בוגי, והופעה
מצוינת של משפחת בורשטיין.

★ ★ **כנר על הגג** (תיאטרון גיורא
גודיק) מחזה מוסיקלי שהצליח להביא אל
הבמה את שלום עליכם בלי ההומור המיר
חד שלו, בלי השפה העסיסית שלו, ובלי
האחריה היהודית האמיתית של ייצרותיה.
הרבת ריקודים יפים, ומגנינות נעימות.
בומבה צור.
★ **המלך אוזבו** (בכאוס, ירושלים) מה
זה סאטירי-פנטאסטי, שנכתב בידי אלסדרו
ג'ארי בהיותו בן 15. תיאור דמותו הגרר
ססקית של מלך ועיר-בורגני, הסרמפפון,
גם ורודף-בצע, הכובש את השלפון פפר
לניה. מבוצע בכשרון, באנגלית, עלידי
להקת הובביים.

★ ★ **מי מפחד מזוירג'יניה**
וולף? (הבימה) הישג בלתי-רגיל לתיאטר
רון ישראלי. מחזה מודרני, משעשע ומדהים
כאחה, בו מופקות ארבע נפשות ברצח
פסיכולוגי ובהתאבדות רוחנית.
★ ★ **לאחר הנפילה** (התיאטרון
הקאטרי) חשבון-הגשם של אינסלקטואל ה
ניצב בפני כישלון אהבותיו ויחסיהתקשורת
האנושיים שלו. וידוי כמעט-אישי של ארתור
מילר, בו תופסת חלק מכרעי מי שהיתה
אשתו. גרעון שמה, גילה אלמגור.

סרטים

★ **הכארבוז** (ארמון-זויד, תל-אביב,
מאי, חיפה) ארבעה מרגלים, מארבע ארצות
אירופיות, מנסים להוציא סודות אטומיים
מאלמנה יהפהיה, בכל האמצעים העומדים
לרשותם: כומוור, באגרופים, בהברקות,
בהשתפכות אהבה, ובהתחמקות בלתי-
מחוכמות (ראה מדור קולנוע).
★ **מאמריקה באהבה** (חן, תל-
אביב; ארמון, חיפה) למי שאהב מתח, את
איסטנבול, קרבות מלוטשים, ולא לחשוב
הרבה (ראה מדור קולנוע).
★ **גבעת הנכרים** (מקסים, תל-
אביב) סרט על חיללים צורקים מדי, המעונים
בידי קצינים מושחתים מדי, במחנה מעצר
בריטי, בלב אמריקה (ראה מדור קולנוע).
★ **הארלו** (אנוני, תל-אביב; עצמון,
חיפה) קארול ביקר, בתור גיין הארלי,
אלית-הבד של שנות השלושים, מתפשטת
ומתלבשת ולימות. הגוף של ביקר נראה
טוב, אבל קשה להבין מה היא בעצם רצה
מגין הארלו.

★ **הרכבת** (אופיר, תל-אביב, הכיכר,
ירושלים) הבחירת הצרפתים במלחמת-ה
עולם השנייה מסכלת תכנית גרמנית להדי
ברת תמונות יקרות-ערך מפאריס לגרמניה.
קצת מתח, קצת אידיאלוגיה, קצת מלחמה,
והרבה רכות.
★ **זרבה היווני** (חוד, תל-אביב)
הרי כרתים, הים של יוון, הכסרים הפרימרי
טיביים של כרתים ופילוסופיהת-החיים ה
היוניסטית של זרבה היווני עברו מסר
מצויין לסרט טוב, המבויים בצורה קצת
ארוכה, קצת מלאכותית מדי וקצת יומרנית
מדי. מישחקו של אנטוני קרין טוב. מיש
חקו של ירדו הסופר רע. כל השאר בסדר.

★ ★ **בקט** (ציון, ירושלים) סרט
רדוד במקצת, אך מהדים בעוצמתו, הנובעת
בעיקר מדמותו של המלך הנרי השני,
האהבה המורה שהוא רוחש לידיו בקט.
דמותו של בקט (ריצ'ארד בורטון) עשויה
ברישול. הגאמנות שלו למלך בהתחלה,
לכנסיה ולעם הסכסוני לאחר-מכן אינה
משכנעת. מישחק גאוני של פיטר אוטול
בתפקיד המלך.

★ ★ **האספן** (גת, תל-אביב) סיפור
על יחסים עדינים, רבי רבדים, הנרקמים
בין מופרז חסרת-רבות לבין נערה משכילה,
מלאת-חיים. צילומים מצויינים, כימוי גריש
ומותח. מוסיקה נהדרת. סרנס סטאמפ.

רקות משעשעות כמו: "אתה מרגל? לא,
אני מרגל נגדי. או מה? גם אלה השלושה
הם מרגלים נגדיים? השתגעת? המטומטמים
הללו? אלה הם סתם מרגלים."
או: "תנחש איפה מצאתי את האשה ה-
מנקה את הבית? בארון של כלי הניקוי.
איך ידעת? ידעתי! כיוון שהמלצר היה בתוך
הפסנתר, או זה רק טבעי שהמנקה תהיה
בתוך הארון."

אבל כשהשחקנים לא מבצעים את הפעו-
לות הללו, הם משעממים ומעייפים. הם
מנהלים שיחות אהבה ארוכות עם האלמנה.
הם מנהלים ויכוחים ארוכים בינם לבין
עצמם, הם אוכלים ארוחת-בוקר, ארוחת-
ערב, ושוב ארוחת-בוקר, ושוב ארוחת-
ערב, וכל הזמן הוא אין הם מפסיקים לל-
עוס את הדיאלוגים של מישל אודיארד.
אודיארד נחשב לאחד מגדולי הדיאלוג-
גיסטים בצרפת. הצרה היא שהוא יותר מדי
גדול, ושהדיאלוגים שלו תופסים יותר מדי
מקום בסרט, מתנהלים על חשבוננו ומקל-
קלים את הפדופורציות שלו.

הסרט כולו סובל מחוסר פרופורציות
נכונות. האורך נוסף ההתחממות שבדיא-
לוגים פוגע באורך ובשפע ההתחממות
שבבימוי (גירוג' לאוטנר) ההתחממות של
הבימוי פוגעות במתח, הנסינות לשמור על
המתח פוגעים בעלילה, והעלילה והנופת
פוגעת בשחקנים הטובים (לינו ונטורה,
פרנסיס בלאנש, ברנרד בלייה ודני סבאל)
שאינם מצליחים להוכיח מישחק אמיתי.

פסטיבלים

קודש הקדושים

הסרט הישראלי זוכה להצלחה מסחררת
בעולם כולו. מדברים עליו בניו-יורק ובסן-
פרנסיסקו, מעריצים אותו בקאן ובמוסקבה.
הוא שובר את כל הקופות של פאריס ותל-
אביב, של עפולה ושל אשקלון.

המקום היחידי בו עדיין לא שמעו על ה-
סרט הישראלי הוא פסטיבל ונציה. לרוע
המזל זהו המקום היחידי בו מוצגים, וזר
כים לפריסים, סרטים אמנותיים אמיתיים.
בתוציה אומונס לא שמעו על ישראל, אבל
מה יש גם בישראל לא שמעו על ונציה.
גדולי דור הקולנוע, המציגים שם עכשיו
את סרטיהם, יודעים בישראל על מי ה-
שמועה או הזכרון בלבד. נמצאים ביניהם
לואי בונואל, סטיאנררי, ארמנו אולמי,
קארל דראייאר, קוראסאבה, גודאר ועוד.
פסטיבל ונציה הוא הפסטיבל האמנותי
האחרון שנשאר בעולם. הפסטיבל היחידי
בו מציגים עדיין סרטים מקום כוכבניות
בבגדיים. עובדה — כשאנה קארינה ידה
מן המטוס במל התעופה, קיבל אותה איש
יחיד בחיך ביישני. אבל למחרת, כשהגיע
לשם קארל דראייאר, יצאה ספינה שלמה
של מעריצים להקבל את סניו.

ישנו נאינו. מלך הפסטיבל הוא האיש
שיצר שלושה סרטי גיימס בונג וחזר מהם
בשופבה. לאחר הגיימס בונג השלישי שלו
(גולדפינגר) הוא החליט לספל בחייה של
אישיות אחרת. יותנו ה-23, בעזרתו של
הבמאי המצויין ארמנו אולמי.

הוא לא היחיד העוסק בקדושים. הססר-
בל מלא מהם השנה. הקדוש השני תרא זה
של לואי (ויידיאנה) בונואל.
בונואל העלה על המסך את חייו של
שמעון הקדוש, המנסה לעמוד בפני הפי-
תרים שהשטן מביא אליו ישר מן הבאת
העשרים. הסרט עורר סערה בסטיבל, ה-
מבקרים החליטו פה אחד שבונואל הוא אלוהי
הקולנוע המודרני או, לפחות, השטן שלו.
קדוש אחר העלה קוראסאבה, בספור חייו
של רופא יפאני מהמאה השמונה-עשרה,
הלחם בעוני ובבערות. ארלו גודאר, לער-
מת כל אלה, עשה צעד אחד קדימה, וסיפר
על חייו של משיגע, בטרטו פיריו המשונע.
במסיבת עיתונאים ענה גודאר:

"מה הקשר בין פיריו המשונע לכאר-
סרטי?"
"קשר כרונולוגי. עשיתי את השאר קודם
ואת פיריו המשונע לאחר מכן."
"האם זה סרט הומוריסטי?"
"אם צחקתם — כן, אם לא — אז לא."
"האם זה לא קונבנציונלי מדי שהגיבור
שלך מת בסוף?"
"גם המחח לא קונבנציונלי."
"האם הגל החדש מת?"
"לא, עובדה שאני עדיין חי!"

הסרט המדובר ביותר בפסטיבל הוא סר-
טו החדש של פליני ג'ולייסה והרוחות.
מדברים עליו למרות שאיש עדיין לא
ראה אותו, איש לא שמע עליו פרטים, איש
לא יודע מתי הוא יוצג, איפה הוא יוצג,
ואם בכלל יוצג. זהו פליני. כשהוא ישנו,
הוא ישנו, כשהוא איננו, גם אז הוא ישנו.